

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 6015200415
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6015200415.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, zastúpeného advokátom Mgr. Jurajom Švecom, so sídlom Bajkalská 2/a, Bratislava, proti žalovanému: Mgr. Róbert Antal, so sídlom Ul. Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu BAVLNÁRSKE ZÁVODY-TEXICOM, s.r.o., so sídlom Textilná 23, Ružomberok, IČO: 36 388 777, o vylúčení veci z konkurznej podstaty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2017, č. k. 49Cbi/2/2015-157, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2017, č. k. 49Cbi/2/2015-157 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 27. januára 2017, č. k. 49Cbi/2/2015-157 žalobu žalobcu zamietol, zamietol návrhu žalobcu na prerušenie konania a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal oprávnenosť žalobou uplatneného práva na vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu. Nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých z konkurznej podstaty sa žalobca domáha, sú v katastri nehnuteľností zapísané vo vlastníctve úpadcu, a s poukazom na znenie ustanovenia § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona sa údaje zapísané v katastri považujú za hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti - že predmetné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve Slovenskej republiky (v správe Slovenského pozemkového fondu), nakoľko neboli súčasťou privatizácie š. p. TEXICOM BZ Ružomberok, a preto nemôžu byť majetkom úpadcu, resp. nemohli byť majetkom jeho právnych predchodcov - zaťažovalo žalobcu.

1.2. Podľa krajského súdu platí, že hoci je neisté, ktorý majetok vo vlastníctve štátu, ktorý bol v správe š. p. TEXICOM BZ Ružomberok (a v pozemnoknižných vložkách bol zapísaný ešte vo vlastníctve Československého štátu v správe Bavlňárskych závodov V.I. Lenina, n. p. Ružomberok), bol predmetom privatizácie a bol zo strany Fondu národného majetku odpredaný viacerým privatizérom, predmetná skutočnosť nenahrádza dôkaznú povinnosť preukázať právo, ktoré je základom pre vylúčenie

sporných nehnuteľností. Žalobca nepreukázal, že práve majetok, vylúčenia ktorého sa domáha, nebol sprivatizovaný, a preto nemal byť ani riešený v rámci Register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“ alebo „Register“) ako vlastníctvo úpadcu. Žalobca mal dostatok času na zaobstaranie relevantných dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Pri vylučovacích žalobách nie je úlohou súdu, aby zisťoval majetok zahrnutý do privatizácie štátneho podniku, bolo na žalobcovi, aby preukázal svoje tvrdenia, že predmetné nehnuteľnosti do privatizácie zahrnuté neboli.

1.3. Schválený ROEP je verejná listina, na základe ktorej okresný úrad zapíše schválené údaje do katastra nehnuteľností. Konanie o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim je osobitným správnym konaním, výsledkom ktorého je ROEP, ktorý obsahuje údaje o pozemkoch a vlastníckych právach účastníkov k nim, ktoré sa na základe schváleného Registra zapisujú do katastra nehnuteľností (§ 7 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z. z.). Ide o špecifické konanie, v súvislosti s ktorým zákon upravuje osobitný opravný prostriedok, a to zmenu údajov schváleného Registra podľa § 7 ods. 6 citovaného zákona. V súvislosti s lehotami obsiahnutými v zákone č. 180/1995 Z. z. súd prvej inštancie konštatoval, že údaje o sporných pozemkoch boli zapísané do katastra nehnuteľností v roku 2012 a návrh podľa § 7 ods. 1 zákona bol uverejnený do 30. apríla 2014, teda schválený Register v tomto prípade už nie je možné opraviť postupom podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z.

1.4. Krajský súd skonštatoval, že nie je dôvod na prerušenie konania. Aj opravený Register je len administratívnym rozhodnutím, ktorým sa rozhodnutie o schválení Registra nemení, môžu sa zmeniť len niektoré údaje v ňom. List OÚ Ružomberok, pozemkový a lesný odbor zo dňa 29. novembra 2016, ktorým správny orgán upovedomuje dotknuté subjekty, že začína konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., nezodpovedá podľa súdu prvej inštancie zákonnej úprave vzhľadom na § 29b zákona č. 180/1995 Z. z., a v tomto prípade konanie o oprave už nie je možné začať, preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Zároveň súd prvej inštancie zdôraznil, že vlastnícke právo sa nepremlčuje a vlastníak sa môže vždy domáhať svojho vlastníctva na súde, takáto žaloba však doposiaľ podaná nebola. Platná právna úprava tiež umožňuje preskúvanie rozhodnutí správnych orgánov, takýto postup zo strany žalobcu však v konaní tiež nebol preukázaný.

1.5. Keďže predmetné nehnuteľnosti sú zapísané vo vlastníctve úpadcu, svedčí mu zákonná domnienka vlastníctva. Žalobca v konaní nepreukázal, že predmetné nehnuteľnosti sú zapísané vo vlastníctve úpadcu neoprávnene, nepreukázal tiež, že žalobcovi patrí také právo k týmto nehnuteľnostiam, ktoré by bolo dôvodom na ich vylúčenie z konkurznej podstaty úpadcu. Súd preto návrh žalobcu zamietol v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dňa 17. marca 2017 odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní namietal, že mu súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

3. Odvolateľ namietal, že krajský súd sa nevyjadril k predloženým dôkazom a svoje rozhodnutie nepodložil konkrétnymi vykonanými dôkazmi a náležite ho neodôvodnil a vyslovil, že vlastníak sa vždy môže domáhať svojho vlastníckeho práva, a to určovacou žalobou na súde. S poukazom na výpoveď svedkyne Bc. R. má žalobca za to, že na základe listinných dôkazov - pozemnoknižných vložiek, ktoré boli podkladom pre zápis vlastníckeho práva v prospech úpadcu a stanoviska Fondu národného majetku - preukázal skutočnosť, podľa ktorých je úpadca na listoch vlastníctva č. XXXXX, č. XXXXX a č. XXXXX, k. ú. N., zapísaný chybou správneho orgánu v rámci konania ROEP, a nie na základe právne relevantných listín. Žalovaný nepreukázal, že vlastnícke právo prešlo na úpadcu alebo jeho právneho predchodcu iným spôsobom. Žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty preto považuje za oprávnené podané.

3.1. Otázka určenia vlastníckeho práva v rámci vylučovacej žaloby sa rieši ako otázka prejudiciálna, ak

má pre rozhodnutie právny význam. V danom prípade sa súd k tejto otázke žiadnym spôsobom nevyjadril, iba skonštatoval, že údaje katastra nehnuteľností sú hodnoverné a žalobca nepreukázal opak. Žalobca počas celého konania tvrdil, že právny titul, na základe ktorého je úpadca zapísaný na listoch vlastníctva patrí štátu, a nie úpadcovi, nemusel teda preukazovať, že vlastnícke právo neprešlo na úpadcu v rámci privatizácie štátneho podniku, tak ako to požadoval od žalobcu súd. Odvolateľ je toho názoru, že vlastnícke právo úpadcu nemožno odvodzovať z rozhodnutia v konaní ROEP, s čím sa v konečnom dôsledku stotožnil aj krajský súd. Ten však zároveň prejedlikoval vlastnícke právo úpadcu od jeho údajného právneho predchodcu, ktorý ho mal údajne získať privatizáciou štátneho podniku. Táto skutočnosť v rámci celého konania nebola podľa odvolateľa preukázaná žiadnymi dôkazmi.

3.2. Za neprípustnú označil žalobca požiadavku, aby preukázal, že sporné nehnuteľnosti neboli predmetom privatizačného projektu štátneho podniku, a to s poukazom na negatívnu dôkaznú teóriu a judikatúru, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Preto navrhol, aby si odvolací súd zabezpečil privatizačný projekt štátneho podniku Bavnárske závody - TEXICOM. š. p., pokiaľ to považuje za potrebné na preukázanie vlastníckeho práva úpadcu, ktorý súd prvej inštancie odmietol vykonať s odvolaním na to, že preukázať toto tvrdenie má žalobca.

3.3. Odvolateľ poukázal na to, že v k. ú. N. ešte stále prebieha oprava ROEP v rámci správneho konania a rozhodnutie súdu, ktorým zamietol návrh na prerušenie súdneho konania až do právoplatného ukončenia opravy zapísaných údajov ROEP, považuje za rozhodnutie, ktoré je v rozpore s požiadavkou formulovanou v čl. 2 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku na naplnenie princípu právnej istoty.

3.4. Podľa žalobcu je prerušenie sporu podstatné z toho dôvodu, že ide o otázku, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu, bez vyriešenia ktorej nie je možné správne a spravodlivo stanoviť okruh účastníkov súdneho konania, resp. ich zákonných zástupcov. Žalobca zároveň zdôrazňuje, že opravu údajov ROEP v rámci správneho konania nie je možné zrovnávať so žalobou o určenie vlastníckeho práva, a z tohto dôvodu nie je možné aplikovať ani bežne zaužívanú prax, v rámci ktorej si súd vyrieši otázku vlastníckeho práva v rámci vylučovacej žaloby. Za nesprávny považuje právny záver súdu o tom, že správny orgán nemôže opraviť údaje ROEP z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej trojročnej lehoty. Poukázal na skutočnosť, že s účinnosťou od 1. mája 2014 je lehota na opravu údajov ROEP päťročná, pričom táto lehota nie je dotknutá prechodnými ustanoveniami. Úprava v § 29b zákona č. 180/1995 Z. z. sa týka výlučne konania, ktorým je podľa § 1 ods. 1 cit. zákona konanie o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. sa na konanie vzťahujú predpisy Správneho poriadku, pokiaľ nie je v tomto zákone ustanovené inak. Takéto konanie je v zmysle Správneho poriadku ukončené právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Register obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. Ružomberok bol schválený rozhodnutím č. Z. zo dňa 11. júna 2012, právoplatným dňa 26. júla 2012. Dňa 5. apríla 2013 bol ROEP zapísaný do katastra nehnuteľností. Konanie o zmene zapísaných údajov ROEP začalo 12. novembra 2013 a v čase od 6. júla 2015 do 29. novembra 2016 (513 dní) bolo z rozhodnutia správneho orgánu právoplatne prerušené, z čoho vyplýva, že lehota na zmenu údajov ROEP uplynie až dňa 29. augusta 2019.

3.5. Odvolateľ je toho názoru, že súd prvej inštancie v danej veci nevysvetlil dostatočným a vyčerpávacím spôsobom, z akého dôvodu považuje podanú žalobu za nedôvodnú, nevyjadril sa k predloženým dôkazom, ani k spôsobu, akým jednotlivé dôkazy hodnotil, najmä nevyhodnotil zápis v pozemkovej knihe, ktorý bol právnym titulom zápisu vlastníckeho práva v prospech úpadcu v rámci konania ROEP. Podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva považuje za kontraproduktívne, keďže zapísanie vlastníckeho práva subjektov, ktoré žalobca zastupuje na základe zákona, je možné dosiahnuť v rámci prebiehajúcej zmeny zapísaných údajov registra obnovennej evidencie pozemkov a podanie určovacej žaloby nemá rovnaké účinky ako excindačná žaloba. Žalobca sa nesnaží dosiahnuť, aby sporné nehnuteľnosti boli zapísané do vlastníctva štátu, ale aby vzhľadom na ich charakter neboli speňažené v rámci konkurznej podstaty.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací rozsudkom z 30. januára 2018, č. k. 1Obo/7/2017-193 napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, návrh žalobcu na prerušenie

konania zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací uznesením z 22. augusta 2019, sp. zn. 1ObdoV/9/2018 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 379 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

8. Úvodom vo veci rozhodujúci senát odvolacieho súdu, ktorému bola vec pridelená po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia uznesením dovolacieho senátu najvyššieho súdu - nakoľko nebolo možné prideliť vec senátu, ktorý rozhodoval v predchádzajúcom odvolacom konaní (podľa čl. II ods. 5 všeobecnej časti rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2019) - poukazuje na závery dovolacieho súdu vyslovené v jeho kasačnom uznesení, v ktorom uviedol, že:

Z obsahu spisu zistil, že žalobca v priebehu celého konania poukazoval na skutočnosť, že údaje zapísané v katastri ohľadne vlastníctva sporných nehnuteľností úpadcom nie sú hodnoverné a jediný titul, od ktorého žalovaný odvodzuje vlastnícke právo úpadcu je chybný ROEP, pretože pozemnoknižné vložky svedčia v prospech štátu.

V katastri nehnuteľností sa nachádzajú len staré pozemnoknižné vložky v prospech Československého štátu v správe Bavlárske závody V. I. Lenina n. p. Ružomberok.

Súd prvej inštancie zdôraznil, že bolo na žalobcovi, aby preukázal svoje tvrdenia, že predmetné nehnuteľnosti do privatizácie neboli zahrnuté. Od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Napríklad v spore o určenie vlastníckeho práva od žalobcu nemožno požadovať, aby preukazoval neexistenciu nadobúdacieho vlastníckeho titulu žalovaného. Keďže preukázanie takéhoto titulu svedčiacemu žalovanému je na prospech žalovaného a je na ňom, aby ho tvrdil a preukazoval (rovnako aj 6MCdo/17/2010).

Z uvedeného dôvodu nemožno považovať za správny taký procesný postup konajúcich súdov, ktoré žiadali od žalobcu preukázanie toho, že predmetné nehnuteľnosti neboli predmetom privatizácie š. p. BZ - TEXICOM Ružomberok, a preto nemôžu byť majetkom úpadcu, resp. nemohli byť majetkom jeho právnych predchodcov, čo je v rozpore s negatívnou dôkaznou teóriou opísanou vyššie.

Dovolací súd tiež poukazuje na obsah spisu, z ktorého je zrejmé, že v pozemnoknižnej vložke bol ako pôvodný vlastník predmetných nehnuteľností zapísaný ešte Československý štát v správe Bavlárske závody V. I. Lenina, n. p. Ružomberok, pričom úpadca sa zrejme mal omylom dostať do ROEP, pretože si spracovateľ Registra obnovenej evidencie pozemkov zamenil obchodné meno Úpadcu Bavlárske závody - TEXICOM, s. r. o. s obchodným menom TEXICOM Bavlárske závody š. p. Túto skutočnosť uviedla aj svedkyňa, Bc. G. R., zamestnankyňa Okresného úradu v Ružomberku. S týmito rozhodujúcimi skutočnosťami sa odvolací súd tiež nevysporiadal vo svojom rozhodovaní v rámci dokazovania pri predbežnom posúdení vlastníckeho práva úpadcu k sporným nehnuteľnostiam, hoci sa nimi mal zaoberať ako otázkou prejudiciálnou, z ktorého dôvodu je jeho rozhodnutie arbitrárne a neodôvodnené.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené v rozpore s negatívnou dôkaznou teóriou, a preto bol nesprávny postup odvolacieho súdu, ktorý tento nesprávny postup súdu prvej inštancie nenapravil, hoci to žalobca v odvolaní namietol.

9. Odvolací senát najvyššieho súdu je pri svojom rozhodovaní právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C.s.p.).

9.1. Výrazom kasačnej záväznosti je aj to, že odvolací súd [hoci bol toho názoru, že privatizačný projekt štátneho podniku Bavlárske závody - TEXICOM, š. p. za účelom zistenia, ktoré nehnuteľnosti boli súčasťou privatizovaného majetku má k dispozícii štát (Slovenská republika), t. j. žalobca, ktorý ho mal v predmetnom spore predložiť] musí právny záver vyslovený dovolacím súdom rešpektovať.

10. Vzhľadom na citované závery dovolacieho súdu (viď bod 8. vyššie) odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní pochybil, ak požadoval od žalobcu, aby v spore preukázal negatívnu skutočnosť, t. j. že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa domáha žalobou, neboli zahrnuté v privatizačnom projekte štátneho podniku Bavlárske závody - TEXICOM, š. p.

10.1. Odvolateľ tak dôvodne namietal, že krajský súd mu svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

11. Za dôvodnú považuje odvolací súd aj námietku odvolateľa, že krajský súd vo svojom rozsudku neodôvodnil, prečo vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, pričom sa nevyjadril k predloženým dôkazom, čo rovnako napĺňa opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

11.1. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že záver o nedôvodnosti vylučovacej žaloby je založený na znení ustanovenia § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, v zmysle ktorého sa údaje obsiahnuté v katastri považujú za hodnoverné, kým sa nepreukáže opak, pričom vychádzal z toho, že schválený ROEP je verejnou listinou, na základe ktorej okresný úrad zapíše schválené údaje do katastra nehnuteľností (vrátane vlastníckeho práva úpadcu k sporným nehnuteľnostiam).

12. S predmetným záverom sa nemožno stotožniť. Odvolací súd poukazuje na to, že v rozhodovanom spore vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania nebolo možné zamietnuť žalobu s odkazom na znenie ustanovenia § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, keďže údaje obsiahnuté v katastri nemožno považovať bez ďalšieho za hodnoverné.

12.1. Významné sú v tejto súvislosti skutočnosti vyplývajúce z výsluchu svedkyne Bc. G. R., a to že:

- v katastri nehnuteľností sa okrem schváleného ROEP z roku 2012 nachádzajú len staré pozemkovnícke údaje, v ktorých sa nenachádza ani zmienka o privatizácii sporných nehnuteľností (a ich prechode zo štátu na právneho predchodcu úpadcu),

- v pozemkovej knihe bol ako vlastníak predmetných nehnuteľností zapísaný Československý štát (a nehnuteľnosti boli v správe subjektu Bavlárske závody V.I.L., národný podnik, Ružomberok),

- pri príprave ROEP sa ohľadom predmetných nehnuteľností nevykonávalo žiadne šetrenie, iba sa prepísali tituly nadobudnutia do katastra nehnuteľností.

12.2. Už predmetné skutočnosti opodstatnene spochybňujú hodnovernosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, a preto odkaz krajského súdu na uvedené ustanovenie katastrálneho zákona považuje odvolací súd za nenáležitý.

13. Úlohou súdu prvej inštancie tak bolo vyhodnotiť, či vzhľadom na stav, ktorý bol pred schválením ROEP v roku 2012, obsiahnutý predovšetkým v pozemkovej knihe, svedčí alebo nesvedčí žalobcovi (t. j. Slovenskej republike) subjektívne právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe napriek aktuálnemu stavu zapísanému v katastri nehnuteľností.

13.1. Týmto subjektívnym právom je napríklad vlastnícke právo a súd v konaní o vylúčenie veci z konkurznej podstaty si otázku určenia vlastníckeho práva rieši ako otázku predbežnú.

13.2. Ak by žalobcovi (štátu) dané subjektívne právo vzhľadom na zápisy obsiahnuté v pozemkovej knihe - v ktorej je ako vlastníak nehnuteľností uvedený štát - svedčilo, a zároveň by vlastnícke právo úpadcu k daným nehnuteľnostiam nevyplývalo zo žiadneho iného titulu ako zo sporného schváleného ROEP z roku 2012, zakladalo by to opodstatnenosť podanej vylučovacej žaloby podľa § 19 ods. 2 ZKV, a zároveň povinnosť žalovaného vylúčiť predmetné nehnuteľnosti zo súpisu majetku.

13.3. Krajský súd však v naznačenom smere nepostupoval, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné, nakoľko nedáva odpoveď na základné otázky súvisiace s predmetnom sporom.

13.4. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na záver dovolacieho súdu vyslovený v bode 48. odôvodnenia jeho zrušujúceho uznesenia, v ktorom uviedol, že v pozemkovníckej vložke bol ako pôvodný vlastníak predmetných nehnuteľností zapísaný ešte Československý štát v správe Bavlárske závody V. I. Lenina, n. p. Ružomberok, pričom úpadca sa zrejme mal omylom dostať do ROEP, pretože si spracovateľ Registra obnovenej evidencie pozemkov zamenil obchodné meno Úpadcu Bavlárske závody - TEXICOM, s.r.o. s obchodným menom TEXICOM Bavlárske závody š. p. Túto skutočnosť

uviedla aj svedkyňa, Bc. G. R., zamestnankyňa Okresného úradu v Ružomberku.

14. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku zakladá aj tá skutočnosť, že v rozpore so zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie neuviedol, ako sa vysporiadal so závermi vyplývajúcimi z výpovede svedkyne Bc. G. R. (viď bod 12.1. vyššie), ktoré boli kľúčové pre rozhodovaný spor.

15. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že žalobca opodstatnene namietal znemožnenie realizácie jemu patriacich práv zo strany súdu prvej inštancie, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil a v súlade s ustanovením § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 C.s.p.) a zároveň je pre neho záväzný aj právny názor vyslovený dovolacím súdom (§ 455 C.s.p.).

16.1. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 C.s.p.) je vysporiadať sa s tým, že nemôže požadovať od žalobcu preukázanie negatívnej skutočnosti. Pri svojom rozhodovaní sa zároveň bude musieť vysporiadať so skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania (viď bod 12.1. vyššie) v súvislosti s vyriešením otázky, či žalobcovi patrí subjektívne právo, ktoré vylučuje dôvodnosť zápisu sporných nehnuteľností do konkurznej podstaty (viď bod 13. vyššie) zohľadňujúc skutočnosť, že úpadca sa len zrejme omylom dostal do schváleného ROEP. V nadväznosti na uvedené sú pre rozhodnutie vo veci určujúce len skutočnosti, ktoré sa týkajú subjektívneho práva žalobcu (Slovenskej republiky) k predmetným nehnuteľnostiam. Skutočnosti, ktoré v spore uvádza orgán konajúci v mene štátu (Slovenský pozemkový fond), a ktoré sa týkajú iných osôb odlišných od žalobcu (viď vyjadrenie žalobcu z 19. decembra 2016, ako aj jeho vyjadrenie na pojednávaní uskutočnenom dňa 27. januára 2017 a dovolanie z 30. apríla 2018), sú pre rozhodovaný spor irelevantné, nakoľko tieto osoby (okrem štátu, t. j. Slovenskej republiky) nie sú žalobcami v predmetnom spore a ani Slovenský pozemkový fond - ktorý v predmetnom spore vystupuje výlučne ako orgán konajúci v mene štátu podľa ustanovenia § 135 ods. 1 C.s.p. - neinicioval žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty ako ich zákonný zástupca.

17. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania, ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C.s.p.).